

Prostitucija (socio-psihološko stanovište)

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 21 | Nivo: Visoka medicinska škola

Tema ovog seminarskog rada je društveni fenomen prostitucije, posmatran sa socio-psihološkog stanovišta. Rad će se baviti društvenim i psihološkim uslovima koji podstiču prostituciju, odnosom društva prema ljudskoj seksualnosti, prostituciji i seksualnim radnicima, kao i motivacijom ulaska u prostituciju. Biće prikazane najznačajnije definicije prostitucije, njeni oblici ispoljavanja, kao i različita objašnjenja fenomena prostitucije, pre svega psihološke i sociološke teorije.

U odnosu društva prema prostituciji ogleda se i shvatanje ljudske seksualnosti, što je od velike važnosti za razumevanje ovog problema. Kultura, pravno i društveno uređenje zamalja mogu nam pomoći da bolje razumemo ovaj fenomen. Način na koji seksualni radnici vide sebe često je odraz slike koja o njima postoji u društvu, tako da ovo mesto može biti posmatrano kao tačka prelamanja odnosa pojedinca i društva, koje će biti posmatrano kroz vizuru sociološke i psihološke teorije.

Kako se termin prostitucija prevashodno odnosi na žene, važno je ukazati na povezanost ovog fenomena sa položajem žena u društvu. Nejednak položaj žena u društvu, patrijarhalna kultura i kapitalizam, podela na javnu i privatnu sferu gde potonja pripada ženama, nemogućnost postizanja ekonomske samostalnosti, čine društveni kontekst u kome se prostitucija najčešće javlja.

Oduvek je prostitucija predstavljala kontroverznu temu. Mada je prisutna u gotovo svim istorijskim epohama i društvima, raspon reagovanja društva na ovu pojavu ide od odobravanja i tolerisanja do strogog sankcionisanja i stigmatizovanja. Prostitucija se uglavnom odobrava i toleriše sve do pojave hrišćanstva, možda upravo zbog toga što je u direktnoj suprotnosti sa idejom seksa radi prokreacije i propagiranjem uzdržavanja od svetovnih zadovoljstava. Na seksualni odnos se gleda kao na nešto sveto, što ima osnovu u ljubavi muškarca i žene, a čiji je glavni cilj rađanje potomstva, a ne uživanje. Seksualni odnosi se kontrolišu kroz instituciju braka, u cilju prokreacije. Prostitucija nema za cilj prokreaciju niti ljubav muškarca i žene, tako da na neki način predstavlja nedruštven čin, i čin provokacije, kako je shvataju pojedini moralisti.

Prostitutke su odabrane kao žene spram kojih se obične, „pristojne“ žene diferenciraju, grade svoj identitet u dihotomiji madona/kurva, pronalaze svoje mesto u okviru koji je namenjen svim ženama i u koji se moraju uklopiti. Ulične prostitutke nalaze se na dnu socijalne lestvice, potpuno su marginalizovane, i društvo na njih gleda kao na „moralno posrnule“ žene, etiketirajući ih i vodeći ih dublje u stigmatizaciju i prihvatanje takvog identiteta. One se smatraju kriminalcima samim tim što prodaju svoja tela za novac, dok istovremeno vidimo beskrajnu licemernost društva utoliko što su klijenti zapravo isti ti „pristojni“ članovi društva koji ih osuđuju. Paradoks se ogleda u tome da se ponuda seksualnih usluga za novac diskriminiše, a postojanje potražnje smatra sasvim normalnim. Ovo je u vezi sa položajem žena u društvu, imajući u vidu da društvo podrazumeva da muška seksualnost ima više prava na slobodno ispoljavanje, dok je ženska seksualnost sputana i isključivo određena za sferu braka, monogamnu vezu i svrhu reprodukcije. Njen cilj je da zadovoljava seksualne potrebe muškaraca. Sve što odudara od tog društveno prihvatljivog modela, stigmatizuje se, i tu naročito spadaju prostitucija, homoseksualnost i svaka vrsta promiskuiteta.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com